

Igauks ta ligi tükki,
 Ekk küll Miili vastu nühkis.—
 Lagedilt üks aparatnik,
 Ülesvöötja, päärapiltnik
 Wiimaks teda smal vöttis
 Ja ta juure woodi heitis.
 Woodis oles, tundis Miili,
 Et üks ihm tema ligi...^{x)}
 Ei ta teatnud enam Kellest,
 Mis küll vüimas jaab veeljellest.
 Kui see tükki jai läbi tehtud
 Ja see nali ära nähtud,
 Miili kõne maresu nõudis—
 Kilapoiss, see mäksa fööbis.
 Miili kõips nubla raha,
 Poiss see ütles: ei ma taha;
 See on jälle üsna vähe,
 Parem ostan jaki riide.—
 Jaki nüet pole saaga,
 Mitte korkast, väit veel etanust.
 Waft, kui nõu jai ära peetud,

x) Rahva lauludel on mõnel jämedas
 form. Aga kui rahvas laulda julgeb,
 eks siis ka neid kirjutada julge.

Piletid ka ära valmis rõetud,
 Siis ka kohle laupäev varas
 Söitis vagun Narva ära.
 Kui kell kaks jai ära loonud
 Ja nad Narva linna jõudnud,
 Aftsig magasiini fisse,
 Võysid rüdes euba ette,
 Nähha toodi mitmed parkid,
 Lantidekti jaki nastid.
 Miili vöttis jaki ära,
 Päärapiltnik mappis raha.
 Kui jai jakk siis ära rõetud,
 Jaki raha ära maksetud,—
 Miili vöttis keise möttle.
 Siin rooin olla linnas ühe;
 Jakk on uus ja peiu rana:
 Kela poisi ma ei talua.
 Miili nõndis Narva linnas,
 Möttles: siin ma olen minnas.
 Tuli sell käl kõne roostu,
 Võttis mitsi, ütles: Trastu!
 Siis kalt kõpis: kuup ja tuled,
 Kus ja ole, ja kuhu ja lähet?
 Miili talle ära näökis:
 Siin ma olen, rõeras, näid!